

PAQUET 3: PALS DE TELÈFON

Amb la seva figura allargada i l'estructura plena de nusos i d'esquerdes, eren una mena d'esquelets de pins antiquíssims. Eren una mena de ganyota a vora de la carretera que enfilava una distància per on la veu anava del poble a les ciutats.

Damunt seu hi repenjàvem les nostres orelles i una remor fonda ens excitava la imaginació.

- Jo sento una veu de Barcelona.
- Jo, de Madrid.
- Jo, de París.
- Jo, de Pequín.
- Jo..., jo només sento un ocell.

I tots es burlaven de mi, pel que jo havia dit.

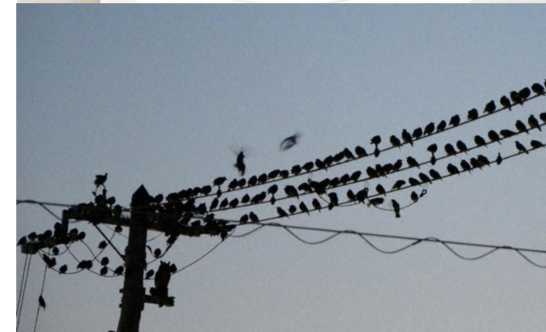
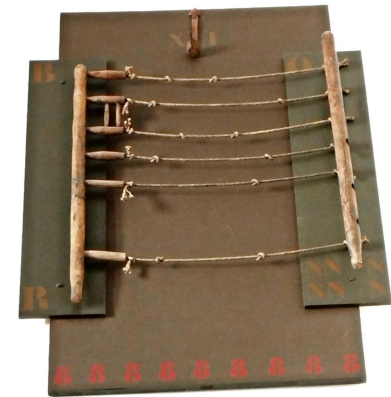
Un dia, a l'esquena d'aquests pals, hi penjaren un cartell de llauna amb una calavera i dues túbies, que deia: «Perill de mort».

Amb aquests signes sinistres s'havien acabat les veus de Barcelona, Madrid, París, Xina...

Però els ocells van continuar fent sonores les tardes sense estudi.

Poema: *Els pals de telèfon*, Guillem Viladot

Recordem el poema *Pals de telèfon* de Guillem Viladot prèviament treballat a l'aula. Recuperem els coneixements que ens ha proporcionat, què recordem?, visitem el museu i establim relacions amb altres obres de l'artista (cordes que semblen cables, ocells a sobre dels fils...).

Possibles continguts a treballar al museu i a l'aula:

Cables, sistemes de telefonia (antics i actuals: telèfon fixe, mòbil amb tecles, mòbil tàctil...) comunicació al llarg de la història, telefonia amb visió de gènere (telefonistes, exemple: sèrie *Las chicas del cable*), reaprofitament i reutilització (pals de telèfon amb [caixes-niu](#))...

Finalment, la sessió pot complementar-se amb la visita al Parc de Riella, on es troben diversos poemes i obres de Viladot (entre ells, el de *Pals de telèfon*).

RELACIONS AMB ALTRES ARTISTES

Considerem important la continuïtat del projecte a l'escola, i per això recomanem treballar altres artistes que es relacionen amb comunicació, telefonia, reutilització de material (cables telefònics)...

Jean Luc Cornec

Celia Smith

L'element principal d'unió és el cablejat: Cornec utilitza cables de telèfon antics per crear formes d'animals. Smith els elabora amb filferro, unint les temàtiques de cables i aus, fet que ens permet també crear diàleg amb el poema de *L'oreneta*, de Viladot.

Com fa Viladot, es reutilitzen materials. Podem parlar de sostenibilitat, temàtica que apareix als ODS.

Vallecillo també segueix la línia del cablejat. Però també emprava ous (no de fusta, sinó cronòmetres de metall), un recurs que també emprava Viladot.

Se'ns obre, per tant, diàleg sobre l'ús dels objectes, els materials dels quals estan fets, evolució de significats (ou de fusta front a ous de cronòmetre)...

Adan Vallecillo

Viladot

En l'obra dels ous-cronòmetre (*Hipérbole*), l'autor parla de la modernitat i la impermeabilitat de les ciutats actuals, que fan encara més evident la segregació espacial. L'obra de Viladot, més basada en una realitat passada, estableix una relació dicotòmica amb Vallecillo: estils de vida passada versus actual.